

Dosarul nr. 2ra-543/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Eugeniei Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu împotriva Eugeniei Mogîldea, Întreprinderii de Stat „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, Primăriei municipiului Chișinău și Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale cu privire la anularea extrasului din tabelul nominal, a extrasului din fișa locuinței, a demersului, a ordinului de repartiție, a hotărârii Comisiei de privatizare, a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, a înscrierii în Registrul bunurilor imobile și recunoașterea dreptului de proprietate

împotriva deciziei din 5 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu și menținută hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 11 ianuarie 2018, Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eugeniei Mogîldea, Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale, intervenient accesoriu Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare cu privire la anularea hotărârii Comisiei de privatizare, a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, a înscrierii în Registrul bunurilor imobile și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea din 28 ianuarie 2005 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost recunoscut faptul că ea a pierdut dreptul la spațiul locativ în odaia nr. X din căminul din str. XXXXX mun. XXXXX.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 14 septembrie 2005 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată hotărârea din 28 ianuarie 2005 a

Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău și respinsă ca neîntemeiată acțiunea SA „Introsop” împotriva Eugeniei Costru privind recunoașterea dreptului pierdut la spațiu locativ.

A considerat că în așa circumstanțe a fost recunoscut dreptul ei la spațiu locativ în căminul din str. XXXXX mun. XXXXX.

La 28 noiembrie 2005, s-a adresat cu o cerere de a fi repusă în dreptul de folosire a spațiului locativ în căminul din str. XXXXX mun. XXXXX, iar prin răspunsul din 30 decembrie 2005 i s-a comunicat de a se prezenta pentru a primi documentul pentru cazarea în cămin pe un pat loc.

Ulterior, la secția locativ administrativă i-a fost comunicat că primește odaia nr. X, actualmente X, fiind deschis cont personal pe spațiul nominalizat.

A remarcat că pe toată perioada a achitat serviciile comunale pentru ap. X din str. XXXXX mun. XXXXX, unde are înregistrată viza de evidență.

A menționat că, dorind să perfecteze pachetul de documente pentru privatizarea camerei nr. X, s-a adresat Direcției pentru Exploatarea Imobilului unde i-a fost eliberat extrasul din tabelul nominal și extrasul din fișa locuinței.

Așadar, în procesul de pregătire a documentelor, a fost informată că odaia respectivă este privatizată de o altă persoană.

Ca urmare, la 25 august 2017, s-a adresat la Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale cu o interpelare, prin care a solicitat să i se comunice cine a participat la privatizarea apartamentului nr. X al blocului locativ din str. XXXXX mun. XXXXX, cu eliberarea hotărârii comisiei de privatizare a imobilului menționat.

Prin răspunsul Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale din 29 august 2017, a fost informată că în rezultatul verificării bazei de date, dânsa nu este participantă la privatizarea apartamentului nr. X, respectiv, informația solicitată conține date cu caracter personal, în temeiul art. 3 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

La 27 septembrie 2017, a interpelat ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” gestionar al blocului locativ, care i-a comunicat că conform listei prezentate de SA „Introsop”, dânsa locuia în odaia nr. X, actualmente nr. X.

La 24 noiembrie 2017, a depus o interpelare și la Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare, la care însă nu a primit răspuns.

A mai notat reclamanta că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate asupra camerei nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX este deținut de Eugenia Mogîldea în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 966 din 20 februarie 2017 și a extrasului nr. 473 din 16 decembrie 2016.

A obiectat că i-a fost încălcat dreptul ei la spațiu locativ asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

A remarcat că hotărârea comisiei de privatizare (extrasul) nr. 473 din 16 decembrie 2016 și contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 966 din 20 februarie 2017 sunt ilegale și urmează a fi anulate, deoarece a fost lezat dreptul ei de a participa la privatizarea imobilului.

De asemenea, a considerat reclamanta oportună și anularea înscrisului dreptului de proprietate la OCT Chișinău pe numele Eugeniei Mogîldea.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 166, 174-175 CPC, art. 10, 56 Codul cu privire la locuințe (în redacția veche), Legii cu privire la locuințe, art. 217 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea hotărârii Comisiei de privatizare (extrasul) nr. 473 din 16 decembrie 2016 privind privatizarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX de către Eugenia Mogîldea, anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 966 din 20 februarie 2017 încheiat între Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău și Eugenia Mogîldea, anularea înscrierii în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate pe numele Eugeniei Mogîldea și recunoașterea dreptului ei la spațiu locativ în apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

Pe parcursului examinării cauzei, Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu a depus cerere de concretizare a acțiunii împotriva Eugeniei Mogîldea, ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, Primăriei municipiului Chișinău și Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale, prin care a solicitat anularea extrasului din tabelul nominal nr. 8, a extrasului din fișa locuinței nr. 8 și a demersul eliberate la 6 iunie 2016 Eugeniei Mogîldea de către ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, anularea ordinului de repartiție nr. 015023 din 23 noiembrie 2016 eliberat de Primăria municipiului Chișinău și a deciziei 1284-d din 8 noiembrie 2016 în baza căreia a fost eliberat ordinul de repartiție nr. 015023, anularea hotărârii Comisiei de privatizare (extrasul) nr. 473 din 16 decembrie 2016 privind privatizarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 966 din 20 februarie 2017, anularea înscrierii în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate pe numele pârâtei Eugenia Mogîldea și recunoașterea dreptului ei la spațiu locativ în apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

Suplimentar, a menționat reclamanta că a fost angajată la uzina SA „Interscop”, fiindu-i eliberat ordinul de repartiție din 26 mai 1989 un pat loc în odaia nr. X din căminul din str. XXXXX mun. XXXXX.

Prin hotărârea Guvernului nr. 194 din 24 martie 2001 a fost transmis din gestiunea economică a SA „Interscop” în gestiunea ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” căminul amplasat în str. XXXXX mun. XXXXX.

A remarcat că avea dreptul la spațiu locativ în baza hotărârilor judecătorești, astfel că ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” ilegal și cu rea-credință a eliberat Eugeniei Mogîldea extrasul din tabelul nominal nr. 8, extrasul din fișa locuinței, demersul care ulterior au servit temei pentru eliberarea ordinului de repartiție ce nu corespundeau circumstanțelor de fapt, cunoscând la acel moment despre existența hotărârii din 28 ianuarie 2005 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a deciziei din 31 martie 2005 a Curții de Apel Chișinău și a decizia din 14 septembrie 2005 a Curții Supreme de Justiție, precum și despre achitarea serviciilor comunale pe camera menționată de către ea și perfectarea vizei de evidență.

Prin hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 5 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, deoarece Eugenia Costru, solicitând anularea extrasului din tabelul nominal nr. 8, a extrasului din fișa locuinței nr. 8 și a demersului, eliberate la 6 iunie 2016 Eugeniei Mogîldea de către ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, a ordinului de repartiție nr. 015023 din 23 noiembrie 2016 eliberat de Primăria municipiului Chișinău și a deciziei 1284-d din 8 noiembrie 2016 în baza căreia a fost eliberat ordinul de repartiție nr. 015023, a hotărârii Comisiei de privatizare (extrasul) nr. 473 din 16 decembrie 2016 privind privatizarea apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 966 din 20 februarie 2017, a înscrierii în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate pe numele pârâtei Eugenia Mogîldea și recunoașterea dreptului ei la spațiu locativ în apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, nu a indicat care norme imperative au fost încălcate la emiterea acestora.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că din suportul probatoriu prezentat la materialele cauzei nu rezultă că SA „Interscop” a emis o hotărâre cu privire la acordarea Eugeniei Costru a spațiului locativ în odaia nr. X (în prezent odaia nr. X) din str. XXXXX mun. XXXXX, în temeiul căreia urma să elibereze ordin de repartiție pentru ocuparea spațiului locativ în cămin, care este unicul temei pentru instalarea în încăperea de locuit repartizată.

La fel, prima instanță și instanța de apel au conchis că din materialele cauzei nu rezultă că Eugenia Costru a deținut de iure și de facto odaia nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

La 4 februarie 2020, Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu a declarat recurs împotriva deciziei din 5 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le ilegale și neîntemeiate, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, au aplicat și interpretat eronat normele de drept material și procedural.

A remarcat că nu pot fi reținute concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare, or în cererea de chemare în judecată, în cererea de concretizare și în explicațiile oferite de reprezentantul ei a fost făcută trimitere la prevederile art. 220 alin. (1) Cod civil.

Astfel, deși la materialele dosarului există probe care confirmă privatizarea bunului imobil în litigiu - hotărârea comisiei de privatizare și contracul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, acestea nu pot justifica legalitatea unei asemenea tranzacții, or aceasta a fost încheiată fără

respectarea prevederilor legale în vigoare la momentul apariției raporturilor contractuale.

Prima instanță și instanța de apel au dat o apreciere arbitrară probelor anexate la materialele cauzei, iar în final au soluționat greșit pricina.

A considerat eronată poziția instanțelor de judecată ierarhic inferioare în raport cu ea, din motiv că au fost aplicate eronat regulile cu privire la repartizarea sarcinii de probațiune între părți în condițiile art. 118 CPC, susținând integral poziția Eugeniei Mogîldea, or la momentul perfectării actelor pentru privatizare intimata la fel nu avea o hotărâre a SA „Introscoop” cu privire la acordarea spațiului locativ, ultima locuind inițial în odaia nr. X, ulterior în odaia nr. X, actualmente nr. X.

Totodată, instanța de apel urma să dea o apreciere înscrisului și anume, a adresării SA „Introscoop” din 30 decembrie 2005, prin care ea a fost invitată de a se prezenta pentru a primi documentul pentru cazarea în cămin pe un pat loc.

Nici prima instanță, nici instanța de apel nu au reflectat în hotărâre temeiurile concluziilor sale privind neexpunerea asupra circumstanțelor importante pentru soluționarea pricinii ce țin de hotărârea din 28 ianuarie 2005 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, prin care a fost confirmat dreptul ei la spațiu locativ, ordinele de plată pentru achitarea serviciilor comunale de către ea pentru odaia pretinsă în perioada anilor 2006-2017, extrasul din tabelul nominal și fișa de locuință eliberate ei pentru odaia pretinsă.

Instanța de apel a reținut că prin ordinele de plată se atestă că și ea, și Eugenia Mogîldea au achitat serviciile locativ comunale, menționând totodată că ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” a anulat calcularea serviciilor și a plății chiriei pentru dânsa începând cu 1 noiembrie 2017.

În acest context, a precizat că anularea bonurilor de plată a avut loc doar după adresarea în instanța de judecată la 1 noiembrie 2017, însă ea a achitat serviciile comunale pentru spațiul locativ pe perioada anilor 2006-2017.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să dea o apreciere extrasului din contul personal, fișei nominale și demersului de eliberare a ordinului de repartitie eliberat de ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, care le dețin atât ea, cât și intimata asupra acestui imobil.

A obiectat recurenta că nu pot fi reținute nici argumentele instanțelor de judecată ierarhic inferioare în sensul că din materialele cauzei nu rezultă că ea a deținut de iure și de facto odaia nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, deoarece hotărârea din 28 ianuarie 2005 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, prin care a fost confirmat dreptul ei la spațiu locativ, achitarea serviciilor comunale, eliberarea extrasului din tabelul nominal și fișa de locuință dovedesc contrariul și anume, că ea a beneficiat de dreptul la spațiu locativ în acest imobil.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că din probele administrate rezultă că extrasul din tabelul nominal, extrasul din fișa locuinței, ordinul de repartitie, hotărârea comisiei de privatizare și contractul de vânzare-cumpărare au fost emise și încheiate cu respectarea prevederilor legale, dar nu s-au expus privitor la pretinsul drept încălcat al ei la spațiu locativ prin actele juridice contestate.

A menționat că instanța de apel nu putea ajunge la concluzia precum că ea nu a prezentat probe ce ar confirma că Eugenia Mogîldea nu a acționat cu bună-credință și știa că i-a fost repartizat pat loc în odaia respectivă, or dânsa deținea extrasul din tabelul nominal, extrasul din fișa locuinței, demersul și bonurile de plată pentru serviciile comunale, ce dovedește că administrația ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” și intimata cunoșteau despre dreptul ei asupra odăii.

Contrar prevederilor legale, instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe, fără a se expune asupra argumentelor privind poziția instanței cu referire la neaprecierea declarațiilor date de către reprezentantul ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” și neînălțurarea divergențelor.

În explicațiile oferite instanței și în referință, reprezentantul ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” a recunoscut despre informația deținută din lista locatarilor transmisă de SA „Instroscop” precum că Eugenia Mogîldea și Eugenia Costru locuiau în odaia nr. X (actualmente apartamentul nr. X), că în urma inventarierii și verificării locatarilor blocului locativ în luna noiembrie 2013 în odaia nr. X locuiește și a locuit permanent Eugenia Mogîldea, că ea și-a pierdut dreptul la spațiu locativ, cu trimitere la art. 63 Codul cu privire la locuințe al RSSM, însă neexistând o hotărâre în acest sens, condiție obligatorie pentru decăderea din dreptul asupra spațiului locativ.

Fapte care necesitau a fi apreciate de instanțele de judecată.

La fel, a evidențiat recurenta că instanța de apel a făcut o tălmăcire eronată susținând că ea nu deține dreptul de proprietate asupra imobilului, or ea nici nu a indicat că are dreptul de proprietate, ci doar a avut o speranță legitimă de a-l obține.

La 20 februarie 2020, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Eugenia Costru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 9 vol. II), fiind recepționată de către Primăria mun. Chișinău la 24 februarie 2020, Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale și ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” la 25 februarie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 10-12 vol. II), iar corespondența expediată în adresa Eugeniei Mogîldea și avocatului Aurelia Parpalac a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 13, 14).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 ianuarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 245 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 februarie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugenia Costru, reprezentată de avocatul Rodica Crețu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu